

form for aktivitetsudfoldelse. Dette gælder uanset, om sådan virksomhed er erhvervsmæssig eller drives uden noget erhvervsmæssigt formål, om den er offentlig eller privat, om virksomheden er knyttet til fast ejendom eller udføres uafhængigt af anlæg eller indretninger, og uanset om virksomheden kan betragtes som værende i drift eller ej. Den tidligere sondring i sundhedsvedtægterne mellem erhvervsvirksomhed (næringsbrug) og anden virksomhed er således opgivet, idet alene forureningens art, jfr. § 1, bør være afgørende. Derimod omfatter lovens kapitel 5 alene virksomhed, som er knyttet til fast ejendom.

Hvor der i lovforslaget anvendes udtrykket forurening, omfatter dette også støjulemper.

Forurening hidrørende fra affald af en hvilken som helst art er omfattet af lovforslaget. Tilsvarende gælder oplag på erhvervsvirksomheder, herunder f. eks. ensilageoplæg på landbrugsejendomme.

Synsindtryk og blot æstetiske hensyn omfattes ikke af forslaget. Dette er i overensstemmelse med såvel den traditionelle opfattelse som med almindelige hensigtsmæssighedsbetragtninger og praktiske hensyn.

Loven vil ikke være anvendelig på forstyrrelser i radioapparater eller lignende og ej heller på spørgsmål om ioniserende stråling.

Bestemmelsen i stk. 2 omfatter den form for virksomhed, som normalt ikke forvolder forurening gennem emissioner, men som på grund af virksomhedens art vil kunne frembyde potentiel fare for omgivelserne under unormale forhold, f. eks. som følge af driftsuheld eller brand. Netop fordi sådanne virksomheder under normale forhold ikke er særligt forurenende, medens virkningerne for omgivelserne under forstyrrelser vil kunne være endog særdeles alvorlige, og f. eks. medføre svære forgiftninger, bør myndighederne i særlig grad have deres opmærksomhed henledt på disse virksomheder. Der tænkes f. eks. på fabrikation eller oplagring af ammoniak og NPK-gødning. Man har fundet det nødvendigt at præcisere, at sådan virksomhed er omfattet af loven, men det understreges, at de nævnte virksomheder, oplagringer m. v. alene vil blive reguleret ved denne lov, i det omfang der ikke gennem anden lovgivning, f. eks. om sprængstoffer, er tilvejebragt fornøden sikkerhed mod de farlige egenskaber.

§ 2, stk. 2, adskiller sig fra den tilsvarende bestemmelse i forslag I derved, at man i nærværende forslag udtrykkelig har omtalt *transport* af stoffer med de nævnte farlige egenskaber.

De ulemper, som rammer personer beskæftiget hos de pågældende virksomheder, vil i vidt omfang være omfattet af arbejderbeskyttelseslovgivningen og derfor ikke inddraget under denne lov. For virk-

somhed, som i arbejderbeskyttelseslovgivningen er undtaget fra denne lovgivnings bestemmelser, må det antages, at lovgivningsmagten ikke har ønsket en regulering. Loven omfatter herefter kun ulemper, som forvoldes „for andre“. Såfremt der skønnes at være behov for yderligere beskyttelse af personer beskæftiget med forurenende arbejde, bør regler herom optages i arbejderbeskyttelseslovgivningen og ikke i nærværende lov. Det er i øvrigt ikke ved loven tilsigtet at gribe ind i det tilsyn, der udøves af andre myndigheder i henhold til anden lovgivning, jfr. til eksempel ovenfor om sprængstofloven.

Den foretagne afgrænsning af lovens område indebærer således, at ikke alle forhold af betydning for miljøbeskyttelsen undergives lovens regler. Det skal særligt fremhæves, at problemerne omkring overbefolkning og rovdrift på naturlige ressourcer har en sådan karakter, at de mere hensigtsmæssigt må behandles på anden måde.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til § 3 i forslag I, idet der dog er foretaget forskellige ændringer, jfr. nedenfor.

Ud fra hensynet til miljøbeskyttelsen er det afgørende, at det allerede i forbindelse med den planlægning, der går forud for beslutningen om etablering af en virksomhed, omhyggeligt overvejes, hvor denne bør placeres. Ved et velovervejede valg af mulighederne for virksomhedens placering, hvorunder de miljømæssige faktorer også tages i betragtning, vil der i mange tilfælde kunne undgås uheldige virkninger for omgivelserne, og der vil tillige ofte kunne opnåes betydelige besparelser med hensyn til øjeblikkelig eller senere investering i forureningsbegrænsende foranstaltninger. Det er derfor fastslået, at det påhviler den ansvarlige at vælge en sådan placering, at risikoen for forvoldelse af ulemper eller forurening begrænses bedst muligt. Udtrykket „bedst muligt“ er indsat i stedet for formuleringen „mest muligt“ i forslag I, idet man ved en sådan ændring kan tage hensyn til valget af de mest hensigtsmæssige produktionsformer og lignende. Specielt for så vidt angår sådan virksomhed, som forudsætter etablering af faste anlæg eller indretninger, må der ikke blot tages hensyn til områdets karakter på tidspunktet for påbegyndelsen af virksomheden, men også til den planlægning, der er foretaget med hensyn til områdets fremtidige udnyttelse. Man har således ved dette forslag ønsket at understrege betydningen af den for området fastlagte planlægning. Denne sammenhæng bør imidlertid også tillægges betydning ved den fremtidige planlægning, således at denne i fornødent omfang tager hensyn til place-